

Teun

Teun -we geven het toe, het is een beetje een bizarre naam voor een saluki- kwam bij ons omdat hij door wat omstandigheden niet bij zijn oude eigenaar kon blijven.

WaarderingNog niet gewaardeerd

[Stel een vraag over dit artikel](#)

Soms hebben mensen gewoon meer honden dan ze eigenlijk willen. Ook in zo'n geval is het uiteindelijk beter om een nieuw huis voor wat dan zo onaangenaam een 'overtollige' hond heet.

Teun was nog heel jong en het duurde dan ook niet vreselijk lang voordat mensen zich meldden. Intussen hadden we wel begrepen dat Teun geen hond voor een beginner was. Hij vond zichzelf, zoals de meeste oosterlingen overigens, bijzonder goed geslaagd en meende daar ook wat rechten aan te ontfen. We zochten dus naar mensen die de opvoeding en gedeeltelijke bijsturing van deze jongeling ter honden wilden en vooral konden nemen. En die mensen vonden we. Veel windhondervaring gecombineerd met ervaring met herplaats- en opvanghonden. Bovendien was er ook nog veel tijd voorhanden en hadden ze ook nog een gesettelde vriendelijke windhond. Wat wil een mens nog meer? Wat wil Teun nog meer?

Na een inburgeringsperiode, waarin om geheel onduidelijke redenen een akkefietje tussen Teun en Tom, de greyhoundmix, ontstond met als gevolg een hechtingsbezoekje aan de dierenarts, is intussen afgerond. Teun heeft zich echt een plekje in het hart van zijn mensen, grote en

kleine veroverd. En heel raar is dat niet, want Teun woont niet zo ver bij het strand vandaan en zijn mensen laten hem daar lekker loslopen, zodat hij zijn jeugdige energie goed kwijt kan. En tussen Tom en Teun is alles ook weer helemaal koek en ei.

Teun: zet hem op. En wie weet zien we je een keer, hetzij in de grote zandbak in Kootwijk of op het Noordzeestrand.